

Lentegroen

Het is eind april en het krenteboompje staat in bloei. De wereld om ons heen wordt dan eindelijk, eindelijk, weer groen, en hop: daar gaat het krenteboompje; in het wit en bruin er lekker dwars recht tegenin. Het begint met lekker veel trossen witte bloemetjes, die al heel snel gevolgd worden door sappig, koperkleurig blad. Dit blad keert het herfstritueel om: het begint in het bruin en kleurt daarna langzamerhand groen. Hoe groener het blad, hoe langer de bloei al duurt. Al moet ik bekennen dat er ook een variant van dit boomige struikje bestaat, dat het lente-bruine kleurtje achterwege laat en meteen groene blaadjes tevoorschijn tovert.

Maar die vind ik lang niet zo leuk. Ik vind het wel aardig eigenlijk, die frisbruine kleur. Juist omdat het zo'n jong, fris, nieuw blad is dat daar bruin loopt te zijn. Maar ook omdat het zo onverwacht aardig kleurt met die vele witte bloemetjes. Helemaal als het lentezonnetje schijnt en een blauwe lentehemel als achtergrond fungeert. Je krijgt weer zin in het leven als je zo'n plaatje ziet (al zal de voojaarswarmte van dat zonnetje ook wel helpen ;-). In het najaar is dit boompje één van de eersten die een herfstkleurtje krijgt: via prachtig geel en rood, naar (toch weer) bruin. Kleurtjes die dan weer wegwaaien, net als de witte bloesem in de lentewind.